

Čekání na Godota

PRVNÍ DĚJSTVÍ

Venkovská cesta, strom. Večer

Estragon sedí na kameni a zouvá si botu. Heká, pomáhá si oběma rukama. Vyčerpán ustane, těžce oddechuje, začne znovu. Táhá hru. Vstoupí Vladimír.

ESTRAGON *(vzdává se)* S tím nehnu.

VLADIMÍR *(přibližuje se drobnými prkennými krůčky, se široce rozkročněným nohama)*

Začínám tomu věřit *(Znehybní)* Dlouho jsem odolával, říkal jsem si, Vladimíre, buď rozumný, ještě jsi všechno nezkusil. A znovu jsem se pouštěl do boje.

(Rozjímá o boji. Estragonovi) Vída, ty ses vrátil.

ESTRAGON Fakt?

VLADIMÍR Jsem rád, že tě vidím. Myslel jsem, žeš odešel navždy.

ESTRAGON Já taky.

VLADIMÍR Měli bychom to oslavit. Naše shledání. Ale jak? *(Přemýšlí)*

Vstaň, at tě polhím. *(Podává Estragonovi ruku)*

ESTRAGON *(podrážděně)* No jo, hned.

(Ticho)

VLADIMÍR *(dotčen, chladně)* Můžo zvědět, kde Jeho Milost strávila noc?

ESTRAGON V pangejtu.

VLADIMÍR *(vzrušen)* V pangejtu! Kde?

ESTRAGON *(nehybně)* Tam.

VLADIMÍR Zmlátili tě?

ESTRAGON Jo... Ne moc.

VLADIMÍR Zas ty samý?

ESTRAGON Ty samý? Nevím.

(Ticho)

VLADIMÍR Když nad tím tak přemýšlím, celou tu dobu ... někdy si říkám, co by s tebou bylo ... beže mě. *(Kategoricky)* Každopádně by toho nebylo moc. Hromádka kosti.

ESTRAGON *(zasažen)* No a co?

VLADIMÍR *(sklíčeně)* Je toho na jednoho moc. *(Po chvíli živě)* Na druhý straně, říkám si, proč si s tím lámat hlavu. Teď. Na to jsme měli myslet dřív, tak kolem devatenáct set.

ESTRAGON *(moří se s botou)* Co kdybys mi helpnul.

VLADIMÍR Vrhli bychom se ruku v ruce z Eiffelovky. Mezi prvníma. Jo, to byly časy, tenkrát. Teď už je pozdě. Ani by nás tam nepustili. *(Estragon se zuřivě vrhá na botu)*

Co blbeš?

ESTRAGON Zouvám se. To se ti nikdy nestalo?

VLADIMÍR Už dávno ti říkám, že to chce sundávat je každý den. Udělal bys lip, kdybys mě poslechl.

ESTRAGON *(slabě)* Pomoz mi.

VLADIMÍR Boli tě něco?

ESTRAGON Boli! On se mě ptá, jestli mě něco bolí!

VLADIMÍR *(vášnivě)* Jseš asi jedinej na světě, koho něco bolí! Já jsem vzduch. Chtěl bych tě vidět na mým místě. Můžná by ses divil.

ESTRAGON Tebe něco bolí?

VLADIMÍR Boli! On se mě ptá, jestli mě něco bolí!

ESTRAGON *(zamíří ukazovákem)* To není důvod, abys chodil s rozepnutým poklopem.

(...)

(Estragon se vrátí do středu scény, zády k divákům. Zacloní rukou oči, hledí do dálky)

ESTRAGON Hotový ráj na zemi.

(Otočí se, postoupí k rampě, čelem do publika)

Přina k popukání. *(Vladimírovi)* Pojď pryč.

VLADIMÍR Nemůžeme.

ESTRAGON Proč?

VLADIMÍR Čekáme na Godota.

ESTRAGON Máš pravdu. *(Pauza)* Jseš si jistej, že je to tady?

VLADIMÍR Co?

ESTRAGON Že máme čekat.

VLADIMÍR Řekl u stromu.

(Divíjí se na strom)

Vidiš nějakej jinej?

ESTRAGON Co je to?

VLADIMÍR Vypadá to jako vrba.

ESTRAGON Kde má listy?

VLADIMÍR Asi je uschlá.

ESTRAGON A je po smutku.

VLADIMÍR Ledaže by nebyla sezona.

ESTRAGON Vypadá zakrsle.

VLADIMÍR Skoro jako keř.

ESTRAGON Jako zakrsek.

VLADIMÍR Jako k... *(Vzpamatuje se)* Oč ti kráčí? Chceš mi namluvit, že čekáme na špatným místě?

ESTRAGON Měl by tu být.
VLADIMÍR Nežkl najisto, že přijde. Nic nesliboval.
ESTRAGON A když nepřijde?
VLADIMÍR Vrátime se zítra.
ESTRAGON A pozítí.
VLADIMÍR Možná.
ESTRAGON A tak dál, furt pryč.
VLADIMÍR To není...
ESTRAGON Dokud nepřijde.
(...)

DRUHÉ DĚJSTVÍ

(...)

(*Ticho*)

ESTRAGON Já už takhle nemůžu.
VLADIMÍR Ano. To se říkává.
ESTRAGON Co kdybysme šli od sebe? Možná by to bylo lepší.
VLADIMÍR Zítra se oběsíme. (*Pauza*) Ledáže by přišel Godot.
ESTRAGON A když přijde?
VLADIMÍR Budeme spaseni. (*Sundá Luckyho – svůj – klobouk, nahlédne dovnitř, zadržá v něm rukou, zatřese jím, nasadí si ho*)
ESTRAGON Tak jsem?
VLADIMÍR Natáhni si kalhoty.
ESTRAGON Cože?
VLADIMÍR Kalhoty.
ESTRAGON Proč bych si měl stahovat kalhoty?
VLADIMÍR Natáhni si kalhoty.
ESTRAGON A jo. (*Natáhne si kalhoty*)
(*Ticho*)
VLADIMÍR Tak jsem?
ESTRAGON Jdem.
(*Nehybají se*)

OPONA

(Přeložil Patrik Ouředník)

Samuel Beckett vyslov [senjuel bekit]

139